

EMMAUSZ KÖZÖSSÉG

MEGALAKULÁSUNK

2013. szeptemberében indultunk lelkes fiatalokból, többnyire egyetemistákból álló csapatként. Korábban is kerestük Istent. Volt, aki már mélyebben megtapasztalta Isten szeretetét azelőtt, és szeretne volna hitét most más testvérekkel együtt megélve még jobban kamatoztatni a Szentlélek által kapott kegyelmeket. Volt, aki járt már előtte több közösségbe is, de egy radikálisabb Isten iránti elköteleződésre vágyott, hogy egészen Isten vezetése alatt, az Ő látásában járjon a „szűk ösvényen”.

Azóta hétről hétre rendszeresen összejárunk imádkozni, együtt dicsérjük Istent minden alkalommal, miközben csodálatos módon megtapasztaljuk az Ő jelenlétét mind a közös imádságban, mind a testvérek tanúságtétele, mind pedig az Ő Igéje által. Isten hétről hétre vezet bennünket az Igéből fakadó tanítások által egyre inkább beljebb az Ő rólunk elgondolt terveibe.

„Kéz a kézben” megyünk együtt Isten útján egymást meghallgatva, segítve, szeretve, miközben az Úr elhalmoz mindnyájunkat az Ő ajándékaival és karizmáival. Ezen az úton egyaránt tapasztaljuk az egységet, az elfogadást és szeretetet, a harcokat és áldozatokat is, de végső soron Isten mindenek feletti győzelmét!

“Az az örök élet, hogy ismerjenek téged, az egyedüli igaz Istent és akit küldtél, Jézus Krisztust.” (Jn 17, 3)

NEVÜNK

Nevünk és küldetésünk, valamint közösségi életünk alappillérei Lukács evangéliumának **az emmauszi tanítványok** történetéről szóló tanításában gyökereznek. Ez arról szól, hogy hogyan változott meg a tanítványok szíve és élete az emmauszi úton a feltámadt Jézussal való találkozás után. **(Lk 24, 13-35)**

Az **Emmausz** nevet azért kaptuk, mert az emmauszi tanítványok példája megtanít bennünket arra, hogy hogyan lehetünk tanúságtevő keresztények. Megerősíti a hitünket abban, hogy hogyan legyünk kitartóak és állhatatosak.

Rámutat az Ige, az Istennel való személyes kapcsolat és az imádság fontosságára. Reményt és erőt ad a Krisztus iránt való elkötelezett életforma vállalásához, és segít a feltámadás szemléletében megalapozni egyéni és közösségi életünket.

Hozzánk hasonlóan elkötelezett és hű tanítványként szeretnénk járni Isten útján, a feltámadt Krisztust helyezve közösségünk és életünk középpontjába, aki mindvégig „életünk társa” akar maradni.

A feltámadt Jézussal egységben maradván pedig szeretnénk mi is szolgálni Őt a Szentlélek által kapott karizmákkal és ajándékokkal, megtapasztalva szüntelenül a Vele való csodálatos találkozás örömét ezen az úton.

A tanítványokhoz hasonlóan mi is a Szentlélek által megújult lelkülettel szeretnénk földi életünk „emmauszi zarándokútján” végigmenni, és a feltámadás új szemléletében tekinteni jelen életünkre és az örökkévalóságra.

„Ami ott fönny van, arra legyen gondotok, ne a földiekre. Hiszen meghaltatok, és életetek Krisztussal el van rejtve az Istenben.” (Kol 3, 2-3)

Küldetésünk két fő arculata

1. „Világító fáklyaként” „tűzet gyújtani”

Jézust szolgálni - „lángoló szívvel... világítva...”

Az emmauszi tanítványok szeme „megnyílt”, amikor Jézus megtörte számukra a kenyeret. Szeretnénk, ha a mi szemünk is mindig nyitott lenne Isten „látására” az életünkben, felfedezve Őt mindig a teremtett világban és a másik emberben. Ilyen „megnyílt szemmel”, „Isten látásában” és világosságában, s az Ő rólunk alkotott tervei szerint szeretnénk elvégezni a ránk bízott küldetést.

S ahogy a tanítványok szíve „lángolt”, amikor kifejtette nekik az Írásokat, szeretnénk, ha a mi szívünk is ugyanúgy lángolna mindig, amikor az Ő Igéjét, tanítását hallgatjuk, s tettekre váltjuk azt életünkben. Azt szeretnénk, hogy az Isten Igéjétől lángra gyúlt szívünk által Krisztus szeretetének tüze lángra gyúljon mások szívében is.

Közös imádságaink alatt számos alkalommal kaptuk azt a sugallatot a szívünkbe, hogy Isten minket egyenként „lángoló fényeknek”, együtt pedig „egy nagy tűznek” lát, akik mások számára is utat mutatnak és Isten szeretetének tüzeit árasztják a világra.

Küldetésünknek érezzük, hogy ilyen „lángoló szívű” közösségként legyünk jelen ebben a világban. Törekszünk is arra, hogy szívünkben ne lankadjon ez a tűz, Isten szeretetének soha ki nem alvó lángja, és hogy Jézus fényét visszatükrözve pedig világossága legyünk másoknak.

A feltámadt Krisztussal egységben, a „Szentlélek tüzeiben” „eggyé olvadva” szeretnénk dicsőségének fényét sugározni és hirdetni az Ő tetteit, hogy az emberek mind jobban megismerjék „az egyedüli igaz Istent, és akit küldött, Jézus Krisztust”.

**„ Ti vagytok a világ világossága.
A hegyen épült várost nem lehet elrejteni.” (Mt 5, 14)**

2. Lelki „Emmausz Házzá” alakulni

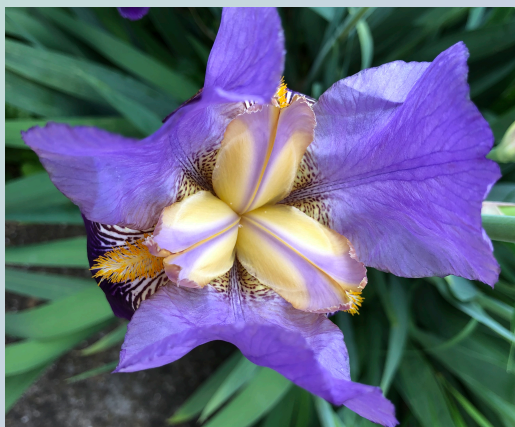

Jézust szolgálni - „nyitott szívvel... befogadva...”

Amikor Jézus a tanítványok meghívására betért az emmauszi fogadóba, jelenlétével, szavaival és tetteivel megszentelte azt a helyet, s így az igazi „lelki házzá” alakult. Olyan helyé, ahol a tanítványok szeme megnyílhatott, s ahol felismerhették Őt, ahol megpihenhettek az Ő jelenlétében és valóságosan érezhették közelségét, békéjét. A Jézussal csodálatosan eltöltött idő és beszélgetés után pedig - megújultan a Vele való találkozás örömétől -, folytathatták a számukra kijelölt feladatukat a világban.

Küldetésünknek érezzük azt is, hogy ilyen befogadó „lelki házzá” legyünk mások számára. Ezért fontosnak tartjuk, hogy elsősorban szívünk belső „Emmausz Háza” mindig nyitva legyen, hisz nyitottságunk mértéke szerint tudjuk külső kapuinkat is kitárni a „megfáradt, betérő vándor” előtt.

Közösségünk „Emmausz Házának” ajtaja nyitva áll mindazok számára, akik életük vándorútján „menedéket”, közösséget keresve szeretnének betérni hozzánk, s akik Istent elkötelezett szívvel, a szűk ösvényen járva is követni akarják és ily módon szeretnék helyüket, küldetésüket megtalálni a világban.

Akár fáradtan, megkeseredetten, cél nélkül bolyongva, akár örömben, lelkesen a Szentlélek „tüzében” érkezve jönnek hozzánk, itt Jézussal találkozáigazi „otthonra” lelhetnek. Az Ő jelenlétében felüdülve, új erőre kapva, szívükben új lángra gyúlva - hasonlóan az emmauszi tanítványokhoz-, Jézus útmutatása, Igéje és tanítása által megtalálhatják igazi céljukat és további feladatukat Isten országában.

A Jézussal való találkozás és a közösségi élet élménye olyan útmutatóul szolgál, hogy küldetésüket megtalálva némelyek itt maradnak, és szolgálatukat továbbra is a közösséghez elköteleződve az „Emmausz Házban” végzik, mások pedig tovább mennek, folytatva útjukat az ő „életük igazi Jeruzsálemébe” vezető vándorútján azon küldetés felé, melyet Isten jelölt ki számukra.

„Boldog a nép, amely ünnepelhet, és arcod fényében járhat, Uram!” (Zsolt 89, 16)

„Emmausz Házunk”
jelenlegi és korábbi „lakói”

Roli	Virág	Emci	Ákos
Anna (PSZA)	Ricsi	Stella	Lilla
Edi	Laura	Anna (N-K)	Berni
Lázár	Annamari	Zsófi	Gabi
Nóri (H)	Szebi	Kitti	Marius
Dalma	Hajni	Áron	Nóra (B)
Mária	Bea	Bálint	Blanka
Bia	Szilárd	Berci	
Norbí	Kornélia	Gergő	Martina

... és még sokan mások...

